

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

Едиција
МАКЕДОНСКА КЊИЖЕВНОСТ

Књига 3

Васил Толевски

**АНТОЛОГИЈА
МАКЕДОНСКОГ
АФОРИЗМА**

сажето издање

Alma

Београд, 2007

Васил Толевски
АНТОЛОГИЈА МАКЕДОНСКОГ
АФОРИЗМА
Сажето издање

<i>Главни уредник:</i>	Ћ. Оташевић
<i>Корице:</i>	Милан Бештић
<i>Издавач:</i>	„Алма“, Београд
<i>Штампа:</i>	„Скрипта интернационал“, Београд
<i>Тираж:</i>	400
<i>ISBN</i>	987-86-84023-

www.alma.co.yu
almabg@sezampro.yu

ЈОВАН АЛАЋОЗОВСКИ

(1939)

Ја хоћу да ми се испуни прва
жеља – а не последња.

Лопови су међу нама
– спавајте отворених очију

Биограф је писац без свог
живота – па описује туђи.

Ђаволи свој рај називају Балкан.

Они не знају где им је глава
– а ми пијемо аспиристине

Онај који се крсти у народ –
раскрстио је с крстом

Откад нам је прорадила
скупштина,
штедимо на увозним циркусима.

Народ вас моли да се вратите на
речи – дела су вам никаква!

Шта ако је на високом положају
кад га користи за ниске побуде

Ако је анђео бео, а ђаво црн,
онда је човек црно-бели.

Лопови не признају никакву
школу – самоуки су.

МИТКО АЛАЧКИ

(1946)

Мењам Богове данас да не бих
сутра мењао веру.

Укотвљени вуку ка дну.

Грешни анђели иде у пакао,
успешни ђаволи иду у рај

Пазите на линију – народ вас све
теже носи!

Наша судбина је у нашим
скрштеним рукама!

Утеха: Тањир нам је све
 празнији,
али нам је зато чаша препуна!

Ако савијете леђа, попеће вам се
 на главу

Био је чудо од детета. Човек
 никад није постао.

Дрво се савија док је младо.
 Полтрон до смрти.

Рационализација: И руку смо
 свели на два прста.

На трагу сам доброг афоризма.
Сакривен сам у једној установи.

ЈОВИЦА АНГЕЛОВСКИ

(1953)

Чак и када краду,
бивши комунисти то раде
онако... другарски.

Напад на туђу памет,
најбоља је одбрана од своје
глупости.

Најпре није имао длаке на
језику.
А потом је остао и без језика.

Наша власт има све. Једино
слабо стоји са влашћу.

МИХАИЛ АНДРЕЕВ

(1939)

Рођен сам у знаку лава,
али им ништа не смета
да ме шишају као овцу.

Да се престројимо, ви из првих
редова изађите напред.

У потрази за бољим животом,
нашао сам му траг.

Мене не интересује боље сутра.
Мене интересује – најбоље.

Од одумирања државе највећу
корист имаће гробари.

Свима који се куну у своју
земљу,
треба потражити тапију.

Због камена, ми бисмо и Сизифу
измислили радно место.

Од свих десет прстију на рукама,
кажипрст ће одиграти
историјску улогу.

ДРАШКО АНТОВ

(1938)

Престали су да сишу државу.
Сад је музу.

Рат може да почне. Већ имам
непријатеље.

Борио се увек за свој живот, а
умро је без борбе!

Боље једна мува у супи него у
глави.

ЈАНЕ АТАНАСОВ

(1954)

Кад те дотерају до просјачког
штапа,
не преостаје ти ништа друго,
него да ставиш главу у торбу.

Шта ми вреди што сам на коњу
кад ме јашу као магарца.

Све јасније видим да све мање
гледам.

Ретко се дешава да тамо где тече
зној, теку мед и млеко.

Судећи по посмртним говорима,
на свету има само анђела.

И ја бих био перспективан, кад
бих био њихов.

Прво смо дигли руке за њега, а
после је он дигао руке од нас!

Нема живе жене која се бар
једанпут није обесила
– на нечији врат.

Ако не покажеш зубе, појешће
те.

ИВАН БОЈАЏИСКИ

(1943)

Политика је као курва, али курва
не признају никакву политику
јер практикују чисту тржишну
економију.

Само лопов има право да тврди
да живи од својих десет прстију.

Заиста, Шекспир је велики аутор
трагедије, али и наши
руководиоци нису за
потцењивање.

МИЛЕ БОЈАЏИСКИ

(1945)

Кад народу засвирају црева,
политичари први напуштају
коло.

Сваки атеиста који се попне на
Олимп
добија статус Бога.

Није важно какав је државни грб
– него колики ће товар носити.

И ја бих накривио капу, само не
знам где ми је глава.

Не одвезујте језик, завезаће вам
црева.

Тешко да ће нас одвести у бољу
будућност
они који су растурили
бољу прошлост.

Поделили смо наше мишљење.
Свакоме по ништа.

Неко време бацали су нам кости
да не бисмо лајали.
Сада када лајем непрекидно,
немам ни за кости.

ДИМЕ БОШКОВ

(1950)

Најстабилније личности су –
споменици.

Кад му је пао мрак на очи,
затворио је – уста.

Разбудите их – сунце је зашло.

Поткујте га – лакше ћемо га
пратити.

Светла будућност му је
загарантована.

За садашњост – причекаће.

С пуним устима лакше се дише.

САШО БРАЖАНСКИ
(1956)

За неке сведоче дела, за неке
сведоци.

Закључци су нам празни. Нема
човека.

Сироти људождери,
колико је једнолична њихова
исхрана.

Ситној риби није потребан
никакав мамац,
она гута све.

ЕФТИМ ГАШЕВ

(1925)

Само је Тројанском коњу успело
да уђе у историју.

Оригинална идеја.
Не личи ни на шта.

Слепило нам је историјска
традиција.

И скупштинске клупе за балване
живот значе.

Најбоље сам саслушан у
полицији.

У политици и без љубави
остајеш трудан.

Ми смо ситне рибе, тек за мезе.

Кад историја дође на ремонт,
онда се с њом и шергрти играју.

Навикне ли се птица на кавез,
онда слобода нема смисла!

Бик је срећнији да погине у
кориди, него да вуче јарам као
во.

Кад изгубиш оријентацију,
пут ће ти показати полиција!

За одржавање полицијског
апарата
најпрецизнији инструмент је
пендрек!

Народ је имун на контрацепцију.
Увек остане трудан!

Чудан неки народ! Сви га лажу,
а он не верује!

Кад народ раскрсти са онима у
које се крсти,
почеће да верује у себе.

Не затварајте народу уста. Он је
најопаснији док ћути.

Судећи по томе да је ћутање
злато, ми смо златан народ!

Како глувонемоме да верујем на
реч?

Када обешене рехабилитују,
целат им открива споменик!

Док се у скупштини ломе копља,
испред скупштине ломе се
ребра!

Скупштина наликује на циркус –
све клоун до клоуна.

Разлику између вола и бика
најбоље зна крава.

СТАМЕН ГЕОРГИЕВСКИ
(1942)

Ратови су доносили вашке, а
задњи – посланике.

Хранимо се мрвицама, зато наз
газе као мраве.

Волови су расни, нису за орање.

Хране нас сочивом, а кажу да
смо прости као пасуљ!

Изабрали смо јахаче. Сад ће они
изабрати коње.

Онај који је народним парама
изградио
палате и замкове,
очекиваће госте са штаповима,
лопатама и секирама.

Прекините да хапсите лопове,
остаћемо без политичара!

Они који су одвојили цркву од
државе,
најчешће су у њој.

ЗОРАН ГРОЗДАНОВСКИ

(1951)

Расправљали би и о својој
одговорности,
али немају кворум.

Откако су све претворили у
пепео,
обећавају нам Феникса.

Свака странка тврди да има
такав кадар
каквог нема у целој Македонији!

Морал нам је такав да и кад би
се појавио Исус,
опет би га разапели.

Новинарство нам је у
истраживачкој фази
– тражи себе.

Чистоћа је пола здравља, али
етничка је – болест!

Обећањима можете да освојите
мандат,
али не и да га задржите.

Од толико раширене корупције
мени је тесно.

БЛАЖЕ ДОКУЛЕВСКИ
(1953)

Изјава једног целата: Без алата
нема заната.

Човекова сенка је црна, јер се
најчешће стиди од њега.

Гологлави најчешће имају муву
на глави.

Не знајући на коју карту да
играју,
сви су се претворили у коцкаре.

И за најстарији занат, треба вам
модеран алат.

**КОНСТАНТИН
ДОРАКОВСКИ**
(1949)

Ми о вуку, а он у фотељи.

Толико је затезао каиш, да га је
на крају везао
око врата.

Како да пребродимо тешкоће
кад нам бродови тону.

Питаће те старост где ти је била
младост –
рече певац и уђе у кокошињац.

Наша цензура зове се – плата.

Због ситних душа морамо да
правимо велике коалиције.

Због крчања црева омрзнуо сам
музику.

Отишао је у пакао јер су му
понудили боље услове него у
рају.

Уживамо велику демократију.
Можемо да пребирамо по свим
контејнерима.

ЂОРГИ ДОНЕВ

(1935)

И он би ставио прст на чело, али
не зна на чијој глави.

Све док се не промени овај
народ
неће бити по мери неких
политичара.

Откако су му одвезали руке,
схватио је да не зна шта ће са
њима.

Не куните се у Македонију.
Она и онако има много заклетих
непријатеља.

ХРИСТО ЂОРЂИЕВСКИ
(1954)

Он пружа руку само када узима.

Лако је бежати кад те држе за
реч.

Рушим све испред себе – градим
каријеру.

Цитирајући, написао је своје
животно дело.

У туђи живот обично се мешају
они који су свој прокоцкали.

Човек се креће да не би
заборавио да иде,
а пузи да не би заборавио
своје порекло.

Крв није вода:
У зоолошком врту
мајмуни су најпосећенији.

Што више држиш чашу у руци,
све више стојиш
на стакленим ногама.

НАТАША ЂОРЂИЈСКА
(1975)

Код нас само просјацима полази
све од руке.

Онима којима је народ стално у
устима, не крче црева.

Сан једног фосила: Како постати
жива легенда.

Иза голог народа увек стоје
перверзни политичари.

МИЛЕ ЂОРЂИЈОСКИ

(1957)

Каква смо стока, најбоље знају
они што нас музу.

Не пасу сви траву. Неки су на
дијети.

У инфлацији родољуба
профитирају ковачи медаља.

Ставио би прст на чело,
али се плаши да не остави
отиске.

За заспалог родољуба
и химна је успаванка

Тамо где сви вуку на своју
страну, нема ко да повуче.

Пси се познају по лајању, а људи
по пасјем животу.

Чезнући да постане дете среће,
никад није порастао.

Његова привредна биографија
може се препричати
једноминутним ћутањем!

Код нас се по мирису осећа
одакле ветар дува!

Прво научи да пливаш, па тек
онда ломи лед.

Код толико вампира ризично је
хвалити се свежеом крвљу!

Подељеним народима множе се
само политичари

Да смо радили само дупетом, не
бисмо оволико
усрали ствари

Што више политичара по глави
становника
толико више обезглављен народ!

Кривци су познати, али нема ко
да их идентификује!

Највише промашених
метереолога има међу
политичарима!

Ми о магарцу а он нас је
насамарио!

Политичари ће живети у
облацима
све док им народ плаћа
станарину!

Вођа је био толико велик
да народ није видео провалију у
коју их је повео!

Нема везе за сточарством:
увек пролази као тринаесто
прасе.

**ГРАДИМИР
ЗДРАВКОВИЋ**
(1950)

За каријеру није потребна
математика,
довољно је да рачунаш само на
туђа два прста.

Друга фаза стезања каиша је
стезање зуба.

Боље је да вам скидам капу него
да ми је кројите.

Тешко је да кренеш од себе кад
си на циљу.

Свака дубока промена у земљи
највише интересује рударе.

Прочешљавање странке не сме
се схватити као прављење
фризуре.

Не правите од мрава вола,
волова ионако имамо превише.

Највећа стабилност у животу
постиже се четвороношке!

У генијални лавиринт не можеш
ни да уђеш.

ИЛИЈА ИЛИЕВ

(1971)

У име народа има највише
однарођених.

И потковица среће је део нечијег
копита.

И мртвима Македонија је изнад
свега!

Македонија нема времена за
чекање,
већ је пола отишло у
Аустралију.

ДУКАН ЈЕЛЕН

(1937)

Не везујте човека ланцем –
почеће да уједа!

Слепом Вођи не можеш рећи
истину у лице!

Изађите из бункере, дефанзивом
се не побеђује.

Поред толиких гласачких
машина
бирач постаје вишак.

Што си ситнији, толико лакше
пролазиш кроз сито.

И за свежу крв неко треба да се
жртвује.

Сваки целат крваво зарађује свој
хлеб.

Лансирали смо неке људе,
а сада не можемо да их спустимо
на земљу.

Увозни пасуљ, увозна клозетска
шоља,
увозни тоалет папир...
само је дупе домаће.

Није лако бити поштен.
Последњих дана нелојална
конкуренција постаје
све већа.

Предузеће му је мало, али да
видите колики му је стан.

Порастоше пилићи,
инкубатори - држите се!

Знали смо да је у вину истина,
али у интересу истраге почели
смо од аперитива.

Знам те пушко, још кад си била
друг топ!

Није он тако наиван, навијен је.

ЈОВАН ЈОВЧЕВСКИ

(1946)

Погледали смо
проблемима у очи
и видели да су нашминкани.

Све док нам црева приређују
концерт,
концертне дворане биће празне.

Не тапкајте у месту. То је
најскупља рекреација.

Он је полиглота:
лаже на свим језицима.

ИВАН КАРАДАК

(1947)

Многе историје уписане су у
камену,
али и много камење у историји.

Где је џунгла, највише се пењу
мајмуни.

Ништа не видим, ништа не чујем
- одлично се осећам.

Чекајући да му секира упадне у
мед, остао је без огрева.

Закопали су га, о он – мртав
хладан.

Чак и чајник пишти кад му гори
испод ногу.

Тешко религији у којој атеизам
проповедају – богови.

Сточарски занат имамо у малом
прсту.

Знамо да мутимо, муземо и
шишамо.

Добро влада матерњим језиком.
Не да му да мрдне.

Ми с платом излазимо на крај.
И то док трепнеш.

Причајте ми о свом животу.
Веома волим криминалне
романе.

Нашли смо оригиналан начин
како да
истребимо вукове.
Поклали смо овце.

Сви полазе од народа, али нико
неће да му се врати.

Гуштер је крокодил коме је
прошао мандат.

Сви се брину о радном човеку.
Зато је радни човек забринут.

Од свега што је требало
жигосати,
жигосали смо само овце и краве.

На којем год пољу да ради, во
остаје – во.

Искритиковаћу га на мртво.
Чекам само да – умре.

Имам пријатеља верног као пас.
Где стигне – олајава ме.

Направио сам лом с директором.
Сада ми сакупљају делове.

За овце мужња представља
смисао живота.

Пузањем се чак и бундеве пењу
високо.

Лични доходак увек примам са
осмехом. Смешан је.

Највише кипова на слободи
извајано је по наруџбини
тиранина.

Негде су медведи стављени под
заштиту закона,
а негде су закони стављени под
заштиту медведа.

На кључна места не сме се
ставити – кључар.

СТОЈАН КИСЕЛИНОВСКИ

(1943)

Кад изневериш домовину, ни
гроб те не воли.

Прави родољуби воле своју
отаџбину
богату људима изнад земље, а не
испод земље.

Револуције не померају фотеле,
него само гузице у фотеляма.

Кад се Цезар рађа, Брут већ
корача.

Диктатор никад није миран,
увек га узнемири властита сенка.

Човек је најсавршеније живо
биће:
уједа без лајања.

С једним паметним човеком и
бродом пуним лудака
може се стићи до луке.

Две снаге стављају магарца
у погон:
штап и слама.

КАМЕНА КЛИНЧАРСКА

(1956)

Да му није било главе, био би
паметнији.

У нашем селу не лају пси.
Отишли су у град.

Мува се не плаши бивола, него
његовог репа.

Код нас и слеп може бити
очевидац.

И ми пужеве за трку имамо.

И они су за промене.
Нуде старе, за нове.

ВЕЛЕ КОЦЕСКИ

(1950)

Ни мајмуни не секу грану на
којој седе,
а камоли посланици.

На нашим просторима пендрек
је мера за демократију.

Код нас је све уметност, па и
како да се преживи.

Тешко народу – и власт и
опозиција су против њега!

Ја сам технолошки вишак,
моја жена има швалера.

Како да знам да се дан по јутру
познаје
кад се будим у подне.

Није нашао песак, па је главу
ставио у торбу.

Сазнао сам одакле ветар дува,
али прекасно. Одувао ме.

Политичари, освестите се –
народ ћути!

Сакупите снагу, јунаци, требаће
вам за бежање.

Светла будућност доћи ће нам
кроз једну годину –
али светлосну.

ДУШКО КРАЛЕВСКИ

(1956)

Свеци-каријеристи своје ореоле
добијају
посебним указом ђавола.

Није добро за народ да се
челници друже с њима:
поквариће их.

Народ увек има задњу реч.
А шта да ради кад су му само то
оставили.

Наш врхунски државни интерес:
Напунити стомаке државним
интересентима.

АТАНАС КРЛЕВСКИ

(1956)

Нула је ништа све док је не ставе
на крај.

Песимиста је онај који вуче и
тамо где пише – гурај.

Само се удружење незапослених
бори за што мање чланова.

Пчеле-радилице штрајкују
према правила штрајка трутова.

Немојте дозволити да вам газе
сенку,
јер у подне то сте ви!

Више не диже руку на своју
жену, туче је ногама!

Пред изборе једине истине су
– лажна обећања.

Не плашим се хирурга који ради
као таксиста,
плашим се таксисте који ради
као хирург.

Он је одличан доктор... према
наследницима пацијената.

Лоши политичари лажу увек, а
добри само пред изборе.

**АЛЕКСАНДАР
КУЈУЊИСКИ**
(1949)

Шта ће кров над главом онима
које се боре за место под
сунцем.

У лажи су кратке ноге, зато она
ретко иде пешице

Ми о вуку а вук у нама.

Окрећемо се у круг... таква су
нам народна кола.

И пуж пузи иако му је решено
стамбено питање.

Највеће кукавице у арени,
најгласније бодре тореадора.

Цене су наша претходница.

У лажи су кратке ноге, али
стомак – увек пун!

Некад је сировина квалитетнија
и од самог производа!

Човечје очи требало би да су на
потиљку.

Све што је значајно дешава се
иза леђа.

МИХАИЛ ЛЕВЕНСКИ

(1942)

Тамо где топови тутње, слух
савести је запушен!

Ставио ме је на тапет да му
пријатније пролазе дани!

До када ћемо кривце тешко
проналазити
кад при сваком погледу у
огледало видимо по једног!

Посао им не иде, а они упорно
чекају

Док је седио на столици
– радио је.
Кад су му дали фотељу
– заспао је.

Они који су се прејели,
солидаризирали су се са
народом – у моди је дијета
гладних!

Бос пази на шта ће да нагази,
обувени – на шта ће да згазе!

**ДИМИТРИ
ЛЕШНИКОВСКИ**
(1946)

Ако вам упадне секира у мед,
добићете пријатеље досадне као
муве

Не плуј у празно, погодићеш
нечију главу

Све је у нашим рукама, али
најпре ослободимо
дланове од стезања палчева!

Кад штап има главну реч,
ћутање је тактика!

База не може да препозна свој
глас
у устима својих посланика!

Тапкамо у месту, али путеви нам
се разилазе!

Човекову околину највише
загађују
димњаци политичких фабрика!

Обезглавили су се, откад им је
власт ударила у главу

Не стидите се овчарског штапа,
него просјачког!

Њихови ставови су еластични.
Можеш их месити као тесто.

Кад се сетим шта је све прећутао
у свом говору,
сав се најежим!

У скупштини ништа ново.
Сви говоре у име народа!

Тржишну економију још
немамо,
али имамо тржишну политику!

Пазите како ћутите!
Можда ће вас погрешно
цитирати!

Историја је учитељица,
коју шминкају политичари.

Немојте пуцати рафално!
Знам да сте одан војник своје
странке!

Да ли је политичка борба врућа,
због усијаних глава у њој!

Животиња у нама прави нас
човечним.

Не гурајте главу у песак,
задњица вам постаје мета!

Брзо је прошло мојих пет
минута.
Зарадио сам десет година.

ОСКАР МАМУТ

(1950)

Закопали су ратне секире, сада
ће ратовати
испод земље!

Направио је привредни
криминал
замишљајући да је привредник.

Важно је да те прогласе
мудрацем,
а после можеш правити
глупости.

За њих је био јагње, све док нису
почели да га шишају.

Најпре су му опростили грехе,
а после су се опростили и од
њега.

Читајући туђе реферате –
описменио се.

Излаз из лавиринта знају само
они
којима је лепо у њему.

Кад је чврсто тло под ногама
императив,
тапкање у месту је акција.

ДАРКО МАРКОВИЋ

(1940)

Шта ће вам зуби када целог
живота сишете.

Боље је да стојите у месту него
да правите грешке у корацима.

Како да вас распаметимо када
нисте тамо.

Ви сте лек свих проблема,
само што је рок трајања лека
прошао.

Они који вам се увлаче у гузицу,
постају део исте садржине.

Још увек сте на површини, зато
што дно тоне са вама.

Имате генетски недостатак.
Ушима више видите.

Орални секс не ради се са
микрофоном.

Чак и чин када пуните гаће
проглашаваате за чин благостања.

Да би вам решили проблеме,
кажите какав народ бисте хтели.

Ако се продужи овако, највише
посла имаћете са незапосленима.

Крајње је време да саопштите
народу шта мисли народ

Политика је као шах:
Када партија заврши,
све фигуре ће бити затворене.

Ако ово треба да буде ваша
прошлост,
почните испочетка

Узмите на зајам оловку и
опишите ово благостање.

Пчела и овца нису довољне за
мед и млеко.

Паре су као палачинке, ако их не
одрећете, загореће вам.

Уколико не добијете
финансијску помоћ,
требаће вам хитна.

За грешке појединаца крив је
народ.

Кад демократија долази преко
ноћи,
могуће је да је многи не виде.

Кад једном народу затреба
трансфузија,
крв даје више народа.

МИЛЕ МИЛЕВСКИ

(1947)

Човек је човеку стратешки
партнер.

И после Тита – Титаник...

Чудни политичари?! Не знаш да
ли су људи, змије,
Тројански коњи или обични
волони.

Народе, стрпи се!
Не прави се тако лако држава а
камоли протекторат.

Благо народу коме историју
пишу политичари
и контејнери.

Комунисти су за запошљавање
тражили само крмачу,
а ови страначку књижицу!

Политика је једина курва којој
народ бира макроа.

Кад престане рад виталних
органа,
тело треба да да оставку.

ЗОРАН МИХАЈЛОВ
(1953)

Преспавао је своје снове.

Прислушкивач поред свега
користи и уши.

Македонија је бесмртна земља,
а у већем делу историје била је
на самрти

И демократија је ступањ дресуре
човечанства.

Бадава их пеглате,
они су изгужвани изнутра.

Газећи све пред собом,
пазио је да ни мрава не згази.

Циљ задњице није да иде
напред, него да седне.

Додирнули смо дно.
Да се прогласимо за шампионе у
ронењу.

Они без памети кажу све што им
падне на памет.

У светским размерама важимо за
шаховску нацију,
а ипак нас увек матирају.

Очекује вас још страшнија
прошлост.

Није довољно пустити мозак на
пашу
па постати вегетаријанац.

Једино на Балкану није срамота
бити Балканац.

Без змије ни рајско дрво не би
било рајско.

Да бисте одвикли некога од
писања,
дајте му да прочита написано.

Насмешите се, ствар нам је за
плакање.

ПЕТАР НАНЕВСКИ

(1943)

Керови лају. Сигурно иду по
кућама да сакупљају гласове!

Народ своју снагу гледа само
када се диже.

Нисам му отишао на погреб зато
што ни он
неће доћи на мој.

Учили смо га да буде човек, али
политика га је растурила.

Узели су ми главу, али не могу
да мисле њома.

Данас је лепо бити магарац.
Нема шта да ти натоваре, све је
однето.

У Африци за мртвима се пева,
код нас се за живима плаче.

Када би могао Цезар да дође код
нас,
видео би и расплакао би се.

ЖИВКО НАУМОВСКИ

(1938)

Лако је правити владу у сенци
кад је народу најтоплије.

Господо, немојте се плашити –
док има лјигавости нико вас
неће пљунути!

Немојте никога гурати ако није
добро размрдан.

Многи мисле туђом главом,
само да не би били празног
стомака.

Прогутао сам истину па ми је
све време зло.

Величина човека није у висини
него у ширини.

Код нас нема потребе за
правном државом,
испало је да нико није крив.

Политичари и када се љубе,
мисле на уједање.

Онај који те прати у стопу, има
намеру да те згази.

Господа су почела да нам кроје
капу према
њиховој глави.

Гади се народу од онога што се
припрема у политичким
кухињама.

Кад је ушао страни капитал,
наш је одавно изашао из државе.

Они који би хтели да иду
напред,
увек праве чистке испред себе.

Кад су нам дали кредит за овце,
појели су нам јагањце.

Народ није злопамтило, али
памти све.

Ако некоме затвориш уста,
има шансе да брже проговори.

ВЛАДИМИР НЕЈАШМИЋ
– БАТО
(1961-1995)

Кад би се човеку остварио сан да
лети,
он би сигурно био лешинар.

Зашто да на брзину мењамо
навике кад време ради
за нас.

Стандард нам је стандардно
очајан.

Она чува паре у постави јер су
јој тамо и друге драгоцености.

Ономе који шаље отворена
писма, и поштар се смеје.

Просечни Македонац живи као
пас.
јер се Европа понаша као кучка.

Када они мењају длаку – људи
излазе из коже.

Код нас никоме није до шале,
а цео свет нам се смеје.

Аутор је ауторско дело двојице
аутора
– његових родитеља.

Нормално је да је почетак тежак,
кад смо на ивици провалије.
Један је почео рафалом речи,
а други је одговорио аутоматски.

Њиве су богато родиле –
крстове.

Кад је у питању киша метака,
свако жели сушу.

И то се догађа, фудбалери су
издриблани
од стране политичара.

Поједине републичке гарнитуре
су од чистог дрвета.

ЖИВКО ПАВЛОВ

(1940)

Како да ударим мотиком на
своју земљу,
кад је толико волим?!

Избацили су га на улицу која је
касније добила његово име!

На Бадњи дан сам у погачи
нашао свој лични доходак!

Писци, пишите романе са више
глава. Како год да је, једна ће
бити паметна.

Од деце са страним именима,
направили смо људе
без имендана!

Директор је изнео материјално
стање предузећа
и однео га – кући!

И државног непријатеља бр. 1
треба тражити између више
кандидата!

Од када су македонском човеку
наградне игре ближе од –
народних?!

Ми смо одувек имали славну
прошлост,

неизвесну садашњост и редовно
– неизвесну будућност

Ми смо земља са највише
рецепата за јело,
и са најмање могућности за
њихову практичну примену!

Ако је скупштина отворена
за све грађане,
зашто од скупштинског бифеа
не направите народну кухињу.

Изборни напредак у друштву је
каде се успе
да се бирачки списак претвори
у платни списак.

Колико сте пута на посао
отишли као генијалац,
а вратили се као будала!

Док ми направимо правну
државу,
неће бити невиног грађанина
у земљи!

Са нашим гласовима, избрани
кандидати певаће сасвим другу
песму после избора!

Наши посланици хтели би
у Европу, али дискусије су им
на општинском нивоу!

У нашој земљи постоји идеална
клима за криво насађене људе!

Код нас се лакше постаје
амбасадор, него – председник
кућног савета.

Кад нема боље, да изаберемо
најбоље!

Такву овцу мајка не рађа:
не може је ошишати ни један
режим!

Политичари су људи који мудро
одбијају да буду народ!

Са високим скоком производње,
за сада раде само водоскоци!

Припремање зимнице је
родољубиви чин.
Тада је народ најприврженији
домаћем огњишту!

Када би се проблеми могли
решавати чаробним штапићем,
нама би требала тољага!

Функција вам добро стоји, само
вам је мало кратка!

Револуционар је човек који зна
шта ће сутра бити,
а не зна шта га чека данас!

ДИМИТРИЕ ПАНЧЕВСКИ
(1948)

Од базе зависи да ли ће бити –
кисељења.

И шалтери су прозори отворени
према свету.

Чекајући својих пет минута, чуо
је само кукавицу.

Стезањем радничке руке у шаку
улога два прста ће одумрети!

Да се нисмо бусали у груди,
били бисмо развијенији.

Гола истина најопаснија је у
врућим временима.

И чест пост може бити нечије
масло.

Нужда нас тера да чучимо и кад
нисмо гладни.

БОШКО ПЕРИНСКИ

(1950)

Кад се користи као инструмент,
човек игра како му свирају.

Ако сте им трн у оку, неће вас
узети у обзир.

Онај који не зна када да дигне
два прста,
обично остаје с прстом у устима.

Ми смо близу Европе, Европа је
далеко од нас.

За разлику од обичног,

политички мртвац прати свој
погреб у живо.

За оне који су преспавали
комунизам,
капитализам је кошмарни сан.

Међу онима који не знају да се
увуку испод коже,
има највише... одраних!

Најпре је комунизам почео да се
распада,
после је замирисало на барут.

Кад сатиричар црпи
инспирацију из политике,
просипа је на политичаре.

И крвопролиће се зауставља, кад
има ко да пресече!

Вода пере све, осим тамо где
језик упрља.

Нема хармоније у оркестру
где је бубњар... прва виолина.

У шуми од људи најбрже се
препознају... неотесани.

И првобитну заједницу
растурили су појединци.

Неће бити свежих идеја
све док има господе чији је рок
прошао.

Неки од њих пре би испустили
душу него власт.

Осим птица селица, одавде би
све живо одлетело на Запад.

У рукама комуниста, поп је само
добра карта за певање.

Чекајући боље сутра,
многи су на онај свет отишли
јуче.

Полиција не треба да бије свој
народ,
ионако је народ као пребијен.

Ако хоћете да повећате приносе,
пређите са речи на села!

НИКОЛА ПЕТКОВСКИ
(1946)

Ако изаберемо најбоље, ко ће
радити?

До извесне границе народ бира
власт,
а онда се власт осамостали.

Дуг је наш највернији друг,
никад нас не напушта.

Имамо проблеме с варењем:
немамо хране.

СТОЈАН ПЕТКОВСКИ
(1944)

Сида разара имунитет, а
политика идентитет.

Поражени трче почасни круг.

Заједнички циљ постигнут је
појединачно.

Без обешеног омча је само
велика нула.

После мене – поп.

Поједена за душу непријатеља,
пшеница је деликатес.

Ако ствари гледамо наопачке,
кривци седе у последњем реду.

Одавно је прекипело.
Сада може само да загори.

Код прекрајања историје,
крпица колико хоћете.

Руку пружају само кад треба да
их извучемо.

Добио је по носу.
Рекао је да смрди.

Песимиста куне што се родио.
Оптимисти су и два живота
мало.

На челу је.
Носи крст.

Жена је једина змија која
показује ноге.

Плашљив народ пуни гаће и кад
ништа није јео.

Многи су месари остали без
палчева.

Покажите политичара који је
остао без језика.

ПАНДЕ ПЕТРОВСКИ

(1939)

Стандард је остао мали,
зато што смо га оставили да
расте у блату.

Шта вреди што имамо разне
експерте,
кад су нам фабрике остале
празне.

Неки органи државне
администрације
већ су за трансплантацију.

О нашој храбрости, рећи ће гаће.

Продали смо фабрике, муке су
нам остале.

Не цени се слава по коси на
глави,
јер ћела није доказ за дела.

Власт је слатка и када је кратка.

Био је рођен за функционера,
од малена је личио на звер.

Досије му је био пун празних
обећања.

За улогу његовог карактера,
потражили су глумца
у зоо врт.

Коалиција између корњаче и
зеца је могућа,
исто као између муве и паука.

Ако се дугови не враћају,
постају још дужи.

Говор нису разумели,
али су прихватили све што је
предложио.

Живео је на високој нози, док га
нису узели између ногу.

Имао је само једну жељу – да му
се испуне све жеље.

Кад од других зависиш, не
стојиш, него висиш.

БОЖИДАР ПЕШЕВ
(1946)

Бизнис је уносна ствар,
нарочито када продајеш
сопствени народ.

Док је пио, мислио је да је
пијана будала.
Сада када се излечио, схватио је
колико су будале срећне.

Заједно су ратовали.
Сада једни путују по свету,
а други у Хаг.

Он мења странке као гаће, сваке
четири године.

Имали смо од свега по мало и
нешто памети.

Сада су нам чак и мозак попили.

Када од лопате постанеш
милионер, или си гробар на
богаташком гробљу, или се
нешто закопао, или неког
закопао.

Ми смо веома сиромашна
земља.

Имамо само један контејнер на
сто пензионера.

Највише волимо распродаје.
Зато сада тако јефтино
продајемо државу.

Чували су стоку. Сада се брину
о народу.

Држава нема везе са
криминалом.
За њега су задужени
политичари.

У животу ништа није научио.
То му је помогло у политици.

У нашој држави сви политичари
су алхемичари.

Када су дошли на власт, нису
имали ништа,
а сада имају све.

Веровао је у поштење, а онда је
почео да се бави политиком.

Гладни су сами криви што не
седну да се наједу.
Барем трава није скупа.

Ко трчи, зло не мисли. Ако
мисли,
човеку побегне оно за чим је
трчао.

Кривица је у народу који воли да
га лепо лажу,
а не у онима који лажу.

Није желео да прода душу
ђаволу, док није сазнао цену.

ВАНЧО ПОЛАЗАРЕВСКИ

(1951)

Сваки камен који пада у праве
руке, постаје камен – темељац.

Лествице неуспеха су
најстрмије.

Још за време припремања
зимнице
многи су видели шта је зима.

Није потклекнуо све док није
наишао на мала врата.

Дајте ми посао, па макар и –
Сизифов.

У рату човек постиже
савршенство –
постаје савршени идиот.

Осмеси са предизборних
билборда су један од
најинтелигентнијих начина да се
свима покажу зуби.

Предизборни плакати су нам као
мед – слатки и лепљиви.

Нема толико великог и
компликованог предизборног
обећања од којег се касније не
може побећи.

Пали су за отаџбину... у
националистички транс.

Власт оправдава силовање:
Голи народ био је тако изазован.

Како у политици тако и у моди –
без пеглање нема чврсте линије.

У многе рупе у закону закопана
је политика.

Најјачи печат времена удара
бирографија.

Најбоље музу они који обећавају
мед и млеко.

Дајте власт непријатељу.
Тако ћете га најбрже покварити.

Од свих истина најдубља је она
која је – закопана.

Онај који се рита доказује да је
заслужио јахање.

Постигли смо духовну
равнотежу:
Једни се праве луди, а други –
психијатри.

И око пирамиде власти –
пустиња.

Кад је стао на своје ноге,
схватио је да их има четири.

Пре него што је постао
хумориста био је весељак.

МЕТОДИ ПРАНГОВСКИ

(1946)

Повели су ме у срећну
будућност – и не знам где ме
воде.

Кад се човек нађе на коњу,
заборавља да је човек.

Како да пређем са речи на дела,
кад ме терају да се држим речи.

Кад не би били богатих и
сиромашних, сви бисмо били –
људи.

Ако немаш леђа, нећеш имати
ни стомак.

Краве су срећне, не могу да се
заразе човечјим лудилом.

Обећање је као лек: Увек се
узима на празан стомак.

Затезаћемо каиш све док има
рупа у – закону.

Док се надвикују, не могу чути
глас народа.

Откад нам је пао мрак, све нам је
постало јасно као дан.

АЛЈОША РУСИ

(1948)

Имао сам састанак са истином.
Од тада све више лажем.

Састанак је трајао само једну
ноћ.
Само што је она била – поларна.

Шта ако се мењају певачи, кад
песма остаје иста.

Циркуске трибине су празне, сви
смо у арени.

Микрофони појачавају глас, али
не и мисао.

Шта нам вреди слобода говора,
ако нас не слушају?!

Мене не само гравитација него и
глава вуче ка земљи.

Ми смо једино друштво у коме и
када гори,
нема опечених.

ИВАН РУСЈАКОВ

(1947)

Живот ми је скуп, иако не кошта
ни пет пара!

Добио је диплому и почео је да
ради – код куће!

Онај који бира између себе и
свих других,
нема великог избора!

Снаха и свекрва су најдаљи
ближи род!

Да се нису сударили, никада се
не би срели!

Храброст пуни срце, а страх –
гаће!

Време ће показати колико је
сати.

Једнима је писменост у малом
прсту,
другима у – палцу!

Ружа се више памти по бодљама
него по мирису!

Једно је да си гладан добре
музике,
а друго да имаш стомачну
музику – од глади!

Нормално је да је место
секретарице испод – директора!

Једино музика пасуља има своју
арому!

Од свих књига најтежи је за
читање – буквар!

Оно што је за детелину
недостатак, за човека је – срећа!

Мува се никад не колеба између
меда и – говнета!

Риба смрди од главе, човек од –
ногу!

Риболовцима су дуже руке од
руку других људи!

Нису му скинули капу, па им је
зато скинуо – главу!

Свако је коњ своје потковице.

Рупа на каишу је јединица
сиромаштва.

ЉУПЧО СИЉАНОВСКИ
(1948)

Пусти ланац колико ти је дуга
демократија.

Сатиричар мора да зна колико
треба да зине
да га не би прогутали.

Кадрови су толико подмлађени
да тек треба
да проходају.

Тешко је умрете за отаџбину,
али и живети није ништа лакше.

У очима народа велики су вођа и
– страх!

Победио бих, али су ме
претекли у почасном кругу.

Ма какво систематско
поткрадање!?
Код нас је то систематски
решено.

Добар руководилац опрашта
народу
све своје грешке.

Главу горе! Давимо се!

Другови, политика вам је
фантастична!
Нема везе са реалношћу!

Он је страшан сатиричар –
плаши се сваке своје речи.

Тестамент државе која одумире
не важи!

Није диктиран при здравој
класној свести.

Најбоље је да корумпиранима
вашу критику
уручите у плавом коверту.

Пале су гаће, као жртве
сексуалне револуције.

Ако слабости сасечемо у корену,
одакле ће се хранити врхови?

Живот троше трошкови живота.

Цене су математички израз...
саучешћа.

Видећеш њихово право лице тек
кад им окренеш леђа.

Каква су им дела, боље да су
остали код речи.

Стално траже средства за
темељно испитивање
кула у ваздуху.

Ухватили су се у братско коло...
гушу за гушу.

БОШКО СМАЋОВСКИ

(1938–1998)

Сада они плачу за Македонијом,
а затим ће Македонија плакати
због њих!

Има таквих који као инвентар
прелазе из једног режима у
други.

Сви са крзном – изашли су из
шињела Савеза комуниста.

Доле подигнуте главе.

Митинзи су их донели,
штрајкови ће их однети.

Садашња ситуација у
Македонији наликује на свадбу:
Удовољава се пијанима.

Многи од ових садашњих који
траже демократију –
најбоље знају где су је закопали.

Сви који би требало да су у
ланцима, у рамовима су.

Како ко запуши уста –
престаје да тражи излаз из кризе.

Ништа не смрди више него
систем који се распада.

Будимо оаза мира – да, али не и
да будемо оаза тишине.

Када дође до сувих ребара,
следећа етапи би била – до
сломљених ребара.

Како који проналази излаз из
кризе, напушта наше редове.

Овог пута владу остављамо на
миру, јер ништа не ради.

Даноноћно раде по два часа.

Сагнуо је главу да би примио
венац славе.

Државе се деле на велике и
мале... а државници обратно.

С њиховим оптимизмом и
нашим радом
стојимо пред новим радним
победама.

Само без тежине могао је да се
пење лествицама, зато, доле, још
на првом прагу – оставио је
идеале!

Многу скупе књиге су јефтине.

Историја се понавља, али на
другој географији.

ДИМИТАР СПАСЕВСКИ

(1965)

Терориста је човекољубац. Воли
да убија људе.

Нема лоше жене, постоје горе и
најгоре.

Старе курве нису за политику.
Сви би хтели нешто млађе.

Многу поштујем комунисте.
Краду са идејом.

БЛАГОЈА СТАМАТОВСКИ

(1956)

Изградња цркве значи да нам
само Бог може помоћи.

Константин Миладинов је
тугавао за југом,
а његови потомци за Западом.

Диригент жели да успостави
такт, а непријатељ да вас изведе
из такта.

Кад од народа направе лествице
– пењу се високо!

РИСТО СТОЈАНОВСКИ
(1953)

Кад пуцате од муке, циљајте у
огледало.

Најжедније су чавке које су
попиле мозак неког политичара.

Импотенција ми не дозвољава
да се критички осврнем на неке
политичаре.

Славим годишњицу од последње
дневнице.

Наше овце, пре спавања, броје
стечајне раднике.

Како да одвојим цркву од
политике,
кад се сваког дана молим за
политичаре?!

У корену, народ се не дели.

За идеални свет пронађите
метак-бумеранг.

Родољуб воли своју земљу, а не
глобус.

Македонске владе су као цек-
пот. Ретко падају.

Ако је тачно да паметнији
попуштају,
у сексу сам све паметнији.

Криминал у свету је у порасту.
Можда су клонирали нашег
политичара!

Поносан је македонски народ.
Између магарца и змије увек
одабере неког вола.

Две трећине Македонаца живи у
беди.
Остали живе у дијаспори!

Сатиричару је свака власт драга.
Без ње би остао без посла.

ТОНИ СТОЈКОСКИ

(1967)

Поред толико зелених
политичара,
народ мора показати већу
зрелост.

Народ који има овакве
политичаре
е треба да брине за њихову
будучност.

Код нас углавном граде они који
краде.

И код нас има канибала. Појели
су народ.

Поред толико главоња,
морамо постати највећи
извозници мозгава.

Не желе да имамо будућност
они који плачу за прошлошћу.

И пужеви би требало да завиде
неким љигавцима.

Они који највише једу,
не знају где се хлеб рађа.

Смрде од криминала а мува их
не лази.

Поред толико потказивача
цаба трошите паре на
прислушкивање.

Оно што можеш украсти данас,
не остављај за сутра.

У политици имамо много
пубертетлија.
Зато смо тако млада
демократија.

ЛЕНЧЕ СТОИМЕНОВА

(1958)

Они са најтањим стомаком
извукли су најдебљи крај.

Чудна пропорција: највише има
од оних који имају најмање.

Чудно време.
Сви који су били од мајке
рођени,
отерани су у материну.

Врло често најповршнији могу
најдубље да вас гурну.

Кад се пробудио, устао је са
скупштинске клупе,
и отишао до говорнице да
апелује на будност народа.

Политичаре ћемо ценити по
њиховим делима
тек кад се забране говори и
митинзи.

Лакше је било мајмуну да
постане човек
него човеку да остане човек.

Зар вам још није пао мрак
од толико обећања о светлој
будућности?!

НИКОЛА ТАЛЕВСКИ

(1940)

Комуналци могу да одахну.
Сиротиња чисти контејнере.

Да од лошег има горе, влада нам
доказује свакодневно.

Зрели смо за циркус – свако
говори стомаком.

Несрећан случај – ударила га
слава у главу.

Влада је добра, само су одлуке
погрешне.

Опљачкали су ми паре са
штедне књижице.
Сад сам богатији – за једно
искуство.

Наша власт не шиша само овце.

Народна полиција!
Да се зна за кога су батине.

Треба им мој глас.
Зато су ме ухватили за гушу.

Рибе знају да смрде од главе.
Зато ћуте.

Апсолутна демократија. Сваки
човек странка.

Празан стомак пуни главу.

Закони и путеви су у истом
стању.

Све рупа до рупе.

Да је медвед био наиван, не би
носио бунду.

Хтео бих да оставим печат
времена, али не као архивар.

Коњ остаје коњ без обзира на
коњаника.

БЛАГОЈА ТАСЕВСКИ

(1939)

На животном путу, знаци
старости
најсигурнији су знак да смо
близу циља!

Интелигентна овца и у
овчарском штапу види ражањ.

Свака крајност потиче из неке
средине.

И најамбициозније прасе не иде
даље од ножа.

Од страха вам се не види став.

Ипекао је занат.
На реду су муштерије.

Живот је школа у којој најбољи
ђаци
седе у магарећој клупи.

Да није стомака, памет не би
имала коме да робује.

ЂОКО ТАСЕВСКИ –
КОСКА
(1960–2003)

Моја жена је као држава.
Има односе са свима.

Демократија у паклу?!
Ђаволи нису тако глупи да би
вам поверовали.

Рекао сам жени да користи
главу.
И одмах је купила шешир.

Ко каже да играм како ми
директор свира?!
Играм како ми свирају црева.

ВАСИЛ ТОЛЕВСКИ
(1956)

Висока делегација ванземаљаца
посетиће нашу земљу!
Дочекаће их делегација истог
састава.

Бог је изразио жељу да нам
помогне.
Разочарао се кад је видео да ни
он није свемогућ.

Отвара се школа клонова.
Многи наши политичари очекују
професорски статус!

Народ са радошћу очекује своју
прву владу.
Претходне се нису показале као
народне.

Наш спорт је ватерполо.
Навикли смо на воду до грла.

Улетели смо у заседу. Мафија је
око нас.

Наша је влада најдужа!
Глава им је у облацима, а дупе у
фотељи.

Наш функционер је упао у
септичку јаму.
Брзо се прилагодио околини.

У Библији пише: Не кради.
Али где се чуло и видело да
министар чита Библију!?

Користимо бизнис климу.
Издали смо дупе под најам.

Исти сам као Исус.
И мене воде магарци.

Држава и црква поново се
уједињују.
Спремају нас за загробни живот.

Кад би ставили вола за шефа
државе, по први пут бисмо
имали лидера који има муда.

Још нисмо одабрали најгору
владу. Али време ради за нас.

Први знак да сте потонули је ако
сви око вас ћуте као рибе.

За посланике за које сам гласао
дао бих руку. Да ми се осуши!

И магарци су нам отказали!
Пали смо с коња директно на
земљу.

Имају визију како да нас извуку.
Вући ће нас ужетом око врата.

Код нас нема подземља.
Сви су горе.

Откад су ми се гаће поцепале,
постао сам транспарентан!
Свако може да ми види дупе.

Држава штити криминалце!
Тако и треба. Ко ће кога ако не
свој свога!

Морамо стати на ноге.
Штаке смо продали.

Отворићу банку сперме.
Почетни капитал ми је при руци.

АНАСТАС ЂУШКОСКИ

(1942)

Смех је здрав и по цену да
будеш исмејан.

Хвала на понуди - мој пакао је
бољи од вашег раја.

Пријатељи се деле на твоје и на
пријатеље – твог џепа.

Ако ти је све при руци – чувај се
руке.

Земља је она која нас храни и на
крају – ће нас појести.

Да би волео ближњег свог, буди
што даље од њега.

Пас који лута има највећу
слободу,
зато му је живот пасји.

Нема празних обећања, има само
празних веровања.

КИРО УРДИН

(1945)

Ако стварно имаш шта да
кажеш,
не цитирај друге, цитирај себе.

Остаје тајна како то да је метла
чиста,
а увек је у додиру са ђубретом.

Идеална демократија –
кад интелектуалци постану
већина.

Буди духовит, али не и смешан.

У арени аплауз је смртоносан,
да би се аплаудирало, бик мора
умрети.

Животна шанса указује се
једанпут, а може се
промашивати целог живота.

Потковано копито оставља
дубљи траг.

И работи су се покварили,
почињу све више да личе на
људе.

Немој да летиш високо, узеће те
на нишан.

Од свих који су дошли до
диригентске палице,
најмање је музичара.

Само кад проговоре
скупштински ходници,
може се чути глас народа.

И орао с најдужим крилима
у кавезу ниско лети.

КОЧО УРДИН

(1930)

Ми убијамо време, а оно нас –
закопава.

Дрвени Бог има удрвењене
поданике.

Због тога што се сви сматрају
паментнима,
глупих је све више.

Наша предузећа страдају од
вукова који знају да – блеје.

Поповање је диван занат,
особито оно без – мантије.

Постоје и коњи који јашу!

Да би пљунуо некеме у лице,
потребно је бар да има – лице.

Човече, чувај се онога који личи
на тебе!

Постао сам кривац док сам
стајао – право.

Све је у мери, али зависи ко ти је
узима.

Међу будалама паметан је
комедија!

Чувај се, друже, оног који ћути
као сом, а ради као – ајкула.

КОСТАДИН УСТАПЕТРОВ

(1950)

За криминалце, поштен човек
је издајник криминалних идеја.

Неке директоре треба жалити,
немају код куће шта да једу па
иду по ресторанима.

Благо животињама, не баве се
политиком.

Да није политичара, свет би био
лепши и досаднији.

Једни су задојени млеком, други
политиком.

Рат је судар два оркестра, који
немају везе с музиком.

Народ је као мало дете, не тражи
много, али нон-стоп досађује.

За време изборне грознице тресу
се кандидати,
а после тога бирачи.

Паук своје жртве лови у
паучини,
а политичар у канцеларији.

У социјализму смо постали
социјални случајеви,
у капитализму смо –
капитулирали.

Народ је скелет државе,
а власт месо са унутрашњим
органима.

Чудно, али истинито:
Полиција чува демократију.

Наши политичари не иду у
иностранство на рад,
јер би тамо морали да буду
способни.

И у дипломатији, изласком
напоље,
решава се и део унутрашњих
проблема.

Кад му се придружите, за вас
криминал не постоји.

Пропали смо у блато, свиње сад
имају велику конкуренцију.

Сиромаху је лакше када види
просјака.

Да су за све обезбеђена
радна места,
не би била потребна
гласачка места.

Да није уста,
дупе би остало без посла.

И гаће су мерило за храброст.

РИСТО ФИЛЧЕВСКИ

(1950)

И политичари су као глумци -
увек би да играју главне улоге.

У људској драми људи најчешће
играју – гладне улоге.

Појели су државу а никако да
сваре народ.

Кад националиста развије
заставу, он мисли на – штап.

Ако ми кројите капу, бар узмите
меру с ваше главе.

Немојте играти увек како вам
свирају – црева.

И када користе језик, многи
дижу – прашину.

Дали су све за себе.

Кад се човек усмрди, тровање
добија држава.

Какво је време дошло,
почећемо да се делимо и по
крвним групама.

Парадокс – закопавају нас они
који нису узели ни лопату у
руке.

Народ се ретко слика, али ипак,
увек живи у неким оквирима.

Наука још није измислила
презерватив за заштиту од –
говора.

Многи дижу два прста, само да
би нам га – спустили.

Међустранички односи су на
висини,
са свих страна нам га спуштају.

И национални ресторани нису то
што су били –
почели су да користе шведске
столове.

Приватизација је мода која
уместо да облачи, свлачи народ.

Македонија има интелигенцију,
али има више – политичара.

Пола народа нам је
незадовољно,
друга половина нам се –
самозадовољава.

Ако је политика мода, наши
политичари су – манекени.

ГЕОРГИ ХАЏИ-ВАСКОВ

(1947)

Код развоја, поред жене,
алиментацију траже и –
политичари.

Какве су нам вође, такве су нам
и седнице.

Да ли је само врат разлог што се
вуковима
не дају ловорови венци?

Признајем само суд историје.
Тамо нема ургенције...

Какав генерацијски раздор?
Млади ни да писну.

Лакоћа власти је тешко
подношљива за народ.

Сиротиња нема пријатеље, а још
мање непријатеље.

Пропустили су последњи воз,
али и даље граде пруге.

Охладите главе, а не амбиције.

Ако смо издржљив народ,
не значи да свако треба да нас
јаше.

Код затезања каиша,
нормално је да се затегне и
ситуација у држави.

Толико је покварен
да ни власт не може више да га
поквари.

Откако је раскрстио с Богом
пуно лакше му је било да
раскрсти са човеком.

Немојте нудити будућност већ
виђену у прошлости.

Кад некоме дате превише права
да вас брани,
немојте очекивати од њега да
вас спасава.

И демографска експлозија
мирише на барут.

До када ћемо истину очекивати
после обдукције?

Лоше је када нови дан почиње
старим сновима.

Ко краде оловку, дајте му и
буквар.

СПИРО ЦАЈКОВ

(1944)

Од бивших краљевстава и данас
имамо кловнове.

Живи за сутра, данашњицу је
прокоцкао.

Уместо два прста, подигао је
руку против закона.

Данас је књига најбољи друг
препродаваца воћа.

Маст радника вади се без
анестезије.

Битка за храну не тражи само
семе, већ и мотику.

За отаџбину се пада само
једанпут,
осим ако нисте глумац.

Кроје ми капу, да бих им је
скидао.

Без иједног корака, стигли смо
до дна

Месец се најлакше преплива
празним стомаком.

Више риболоваца, по глави
глисте.

Украшени туђим перјем,
свој лет изводе у месту.

Данас, када нема лекова,
здравље је право богатство.

Са акробатским скоковима цена,
трговина је циркус.

Политичка глад најчешће се
храни барутом.

Поред празних стомака и тоалет
папир губи своју будућност.

**МИРОСЛАВ
ШТЕРЈОВСКИ**
(1955)

Систем се мења, али су
комбинације старе!

Пронашао би излаз, али му не
дозвољавају да уђе!

У шуми прописа најбоље се
сналазе
они који имају животињски
инстинкт.

Покушао је да лаје и уједа. Сад
цвили.

Није то глас народа,

то је пасје завијање

Поред толико силеџија за
говорницом,
нормално је да народ буде
бременит проблемима.

Кад народу свирају црева,
концерти се одржавају испред
скупштине.

Џаба ти је да ставиш прст на
чело
кад не знаш где ти је глава.

Данас, прави филозофи су они
који размишљају туђим главама.

СОФЕ ШТЕРЈОСКИ

(1949–1984)

Голи родољуб у застави види
материјал за гаће!

Човек од пет пара, а милијардер?

Ако мислиш да будеш темељ,
опрости се од сунца!

Кад су му рекли да треба да се
задовољи правда,
почео је да откопчава панталоне

Да је знао за директоре, народ у
прошлости
не би певао о змајевима!

Тражећи детелину са четири
листа, остао је ненапасен!

Сисањем доказују да отаџбину
воле као мајку!

Све ће бити у реду!
- обећава хаос.

Брине га поскупљење
грађевинског материјала:
Плаши се да не остане без
споменика!

Невин је као јагње.
Не гине му ражањ.

Ако хоћеш са неким да будеш
далек, постани његов комшија!

Иронија је да Каин проповеда
братство!

Прети мат: На потезу су
померени!

Да не би видео све црно, бацили
су га у снег!

Венера је слична Земљи: Ни на
њој нема живота!

Мрак се не побеђује
самоспаљивањем!

Крстимо се од чуда, а они мисле
да су свеци!

Јаја су тако скупа
зато што је некима сваки дан
Ускрс!

Можда би живот био музика,
кад не би имало толико
диригената!

Каже се: Мрак пада.
Значи, одозго је!

Човек је највеће богатство само
ако се не експлоатише!

Отворите му месару – хтео би да
уђе у историју!

Нормално је да голи буду
сунцељупци!

Пут према будућности не воли
саобраћајце прошлости!

Не улажем рад – мала је камата!

Државници су сумњиви:
увек их прати полиција.

Једни заузимају исправне
ставове,
други – фотеле!

У рупама закона живе кртице
друштва!

